

BUDSKAB FRA HANS HELLIGHED PAVE FRANS TIL DEN 27. World Youth Day 2022-2023

”Maria rejste sig og skyndte sig afsted” (Luk 1,39)

Kære unge mennesker!

Temaet for World Youth Day i Panama var: »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!« (Luk 1,38). Efter denne begivenhed genoptog vi vores rejse mod en ny destination - Lissabon 2023 - med hjerter, der brænder af Guds presserende opfordring til at rejse sig. I 2020 mediterede vi over Jesu ord: »Unge mand, jeg siger til dig, rejs dig op!« (Luk 7,14). Også sidste år blev vi inspireret af apostlen Paulus' skikkelse, til hvem den opstandne Herre sagde: »Rejs dig, jeg udvælger dig til vidne om det, du har set« (jf. ApG 26,16). På den vej, som vi stadig skal tilbagelægge, inden vi ankommer til Lissabon, vil vi have Jomfruen fra Nazaret ved vores side, som straks efter bebudelsen »rejste sig og skyndte sig afsted« (Luk 1,39).

Fælles for disse tre temaer er ordet: ”rejs dig!” Det er et ord, som også - lad os huske det - taler til os om at stå op fra vores dvale og vågne op til livet omkring os.

I disse urolige tider, hvor vores menneskelige familie, der allerede er blevet prøvet af pandemiens traumer, er ramt af krigens tragedie, viser Maria os alle, og især jer, unge mennesker, ligesom hun selv, vejen til nærhed og møde. Jeg håber og tror fuldt og fast på, at den oplevelse, som mange af jer vil få i Lissabon til næste august, vil være en ny begyndelse for jer unge og - sammen med jer - for hele menneskeheden.

Maria rejste sig

Efter bebudelsen kunne Maria have fokuseret på sig selv og sine egne bekymringer og frygt for sin nye situation. I stedet overlod hun sig helt til Gud. Hendes tanker gik til Elisabeth. Hun rejste sig og gik ud i en verden af liv og bevægelse. Selv om englens forbløffende budskab havde forårsaget et seismisk skift i hendes planer, forblev den unge Maria ikke lammet, for i hendes indre var Jesus, kraften til opstandelse og nyt liv. I sig selv bar Maria allerede lammet, som blev slagtet og alligevel lever. Hun rejser sig og begiver sig af sted, for hun er sikker på, at Guds plan er den bedste plan for hendes liv. Maria bliver et Guds tempel, et billede på pilgrimskirken, en kirke, der drager ud for at tjene, en kirke, der bringer det gode budskab til alle!

At opleve den opstandne Kristi nærvær i vores eget liv, at møde ham "levende" er den største åndelige glæde, en eksplosion af lys, som ikke kan lade nogen uberørt. Maria begiver sig straks på vej, ivrig efter at bringe nyheden til andre, at vidne om glæden ved dette møde. Det var også dette, der var årsag til de første disciples hastværk efter opstandelsen: "[Kvinderne] skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det" (Matt 28,8).

I beretningerne om opstandelsen støder vi ofte på to ord: "vågne" og "rejse sig". Med dem skubber Herren os til at gå ud mod lyset, til at lade ham føre os over tærsklen til alle vores lukkede døre. "Dette billede har stor betydning for Kirken. Også vi, som Herrens disciple og det kristne fællesskab, er kaldet til at stå hurtigt op, til at træde ind i opstandelsens mysterium og til at lade Herren føre os ad de veje, som han ønsker at vise os" (*Prædiken til Festen for Peter og Paulus*, 29. juni 2022).

Herrens Moder er et forbillede for unge mennesker på vej, som nægter at stå foran et spejl for at betragte sig selv eller lade sig fange i "nettet". Marias fokus er altid rettet udad. Hun er påskens kvinde, der er i en permanent udvandring, der går fra sig selv til Den Store Anden, som er Gud, og til andre, hendes brødre og søstre, især dem, der er i størst nød, som hendes slægtning Elisabeth.

... og skyndte sig afsted

Den hellige Ambrosius af Milano skriver i sin kommentar til Lukasevangeliet, at Maria skyndte sig af sted mod bjergene, "fordi hun glædede sig over løftet og søgte at tjene andre med den entusiasme, der var affødt af hendes glæde. Fuldt af Gud, hvor skulle hun ellers være gået hen, hvis ikke mod højderne? Helligåndens nåde tillader ingen forsinkelse". Marias hastværk er således et tegn på hendes ønske om at tjene, at forkynde sin glæde, at svare uden tøven på Helligåndens nåde.

Maria var motiveret af sin ældre slægtnings behov. Hun holdt sig ikke tilbage eller var ligeglad. Hun tænkte mere på andre end på sig selv. Og det gav entusiasme og retning til hendes liv. Hver enkelt af jer kan spørge: "Hvordan reagerer jeg på de behov, som jeg ser omkring mig? Tænker jeg straks på en eller anden grund til ikke at engagere mig? Eller viser jeg interesse og vilje til at hjælpe?" I kan ganske vist ikke løse alle verdens problemer. Men I kan begynde med problemerne hos jeres nærmeste, med behovene i jeres eget samfund. Nogen sagde engang til Mother Teresa: "Det, du gør, er blot en dråbe i havet". Og hun svarede: "Men hvis jeg ikke gjorde det, ville det hav have en dråbe mindre".

Når vi står over for konkrete og presserende behov, er vi nødt til at handle hurtigt. Hvor mange mennesker i vores verden ser ikke frem til et besøg fra en person, der er bekymret for dem! Hvor mange af de ældre, syge, fængslede og flygtninge har ikke brug for et medfølelse blik, et besøg fra en bror eller søster, der kan overvinde ligegyldighedens mure!

Hvilken slags "hastværk" har I, kære unge mennesker? Hvad får jer til at føle et behov for at rejse jer og gå, for at I ikke skal ende med at stå stille? Mange mennesker - i kølvandet på realiteter som pandemier, krig, tvungen migration, fattigdom, vold og klimakatastrofer - spørger sig selv: Hvorfor sker det her for mig? Hvorfor mig? Og hvorfor nu? Men det virkelige spørgsmål i livet er i stedet: Hvem lever jeg for? (jf. *Christus Vivit*, 286).

Den unge kvinde fra Nazareths hastværk er det samme som det hastværk, der kendetegner dem, der har modtaget ekstraordinære gaver fra Herren og føler sig nødsaget til at dele dem, til at lade den enorme nåde, som de har oplevet, blive udgydt over andre. Det er den hast, der kendetegner dem, der er i stand til at sætte andres behov over deres egne. Maria er et eksempel på et ungt menneske, der ikke spilder tid på at søge opmærksomhed eller andres anerkendelse - som det ofte sker, når vi er afhængige af vores "likes" på de sociale medier. Hun sætter sig for at finde den mest ægte af alle "forbindelser": den, der kommer af møde, deling, kærlighed og tjeneste.

Fra Bebudelsen, hvor hun første gang tog af sted for at besøge sin slægting, har Maria aldrig holdt op med at bygge bro over tid og rum for at besøge de af hendes sønner og døtre, der har brug for hendes kærlige hjælp. Vores egen rejse kan, hvis den er "beboet" af Gud, føre os lige ind i hjertet på hver eneste af vores brødre og søstre. Hvor mange vidnesbyrd har vi ikke hørt fra mennesker, der har fået "besøg" af Maria, Jesu Moder og vores Moder! I hvor mange fjerntliggende steder på jorden har Maria ikke besøgt sit folk i alle tider - ved hjælp af åbenbaringer og særlige nådegaver! Der findes praktisk talt ikke noget sted på jorden, som hun ikke har besøgt. Guds Moder bevæger sig midt blandt sit folk med øm og kærlig omsorg; hun gør deres angst og bekymringer til sine egne. Og hvor der findes en helligdom, en kirke eller et kapel, som er viet til Vor Frue, der strømmer hendes børn til i stort antal. Tænk på alle disse udtryk for folkelig fromhed! Pilgrimsvandringer, festligheder, bønner, opstilling af billeder i husene og så mange andre handlinger af hengivenhed er konkrete eksempler på et levende forhold mellem Herrens Moder og hendes folk, som på skift besøger hinanden!

Et godt hastværk driver os altid opad og mod hinanden

Det gode hastværk driver os altid opad og mod den anden. På den anden side er der det dårlige hastværk, som f.eks. den hast, der får os til at leve overfladisk, til at tage alting let, uden engagement eller opmærksomhed, uden virkelig at deltage i de ting, vi gør, den hast, som vi har, når vi lever, studerer, arbejder, hænger ud med andre uden at engagere vores hoveder, endsige vores hjerter. Det kan ske i mellem menneskelige relationer: i familien, når vi aldrig rigtig lytter til andre og ikke bruger tid på dem; i venskaber, når vi forventer, at en ven skal underholde os og opfylde vores behov, men straks undgår ham og går til en anden, hvis vi ser, at han er i krise og har brug for os; og selv i følelsesmæssige relationer, mellem kærester, har kun få tålmodighed nok til at lære hinanden grundigt at kende og forstå hinanden. Vi kan have den samme holdning i skolen, på arbejdet og på andre områder i dagligdagen. Når alt dette leves i hast, vil det sandsynligvis ikke bære frugt. Der er en risiko for at forblive ufrugtbar. Det er det, vi læser i Ordsprogenes Bog: "Den flittiges planer fører til gevinst, men enhver, der har hastværk, kommer til at lide mangel" (21,5).

Da Maria endelig ankommer til Zakarias og Elisabeths hjem, sker der et vidunderligt møde! Elisabeth har oplevet et vidunderligt indgreb fra Gud på sig selv, som har givet hende en søn i hendes alderdom. Hun ville have al mulig grund til at tale om sig selv først, men hun er ikke fuld af sig selv, men udstrakt for at tage imod sin unge slægtning og dennes livsfrugt. Så snart hun hører hendes hilsen, bliver Elisabeth fyldt af Helligånden. Disse overraskelser og Åndens indtrængen sker, når vi oplever ægte gæstfrihed, når vi sætter gæsten og ikke os selv i centrum. Det er også det, vi ser i historien om Zakæus. I Lukas 19,5-6 læser vi: "Da Jesus kom til stedet [hvor Zakæus var], så han op og sagde: »Zakæus, skynd dig at komme ned! I dag skal jeg være gæst i dit hus.« Så skyndte han sig ned og tog glad imod ham"

Det er sket for mange af os, at Jesus uventet kom os i møde: for første gang oplevede vi i ham en nærhed, en respekt, et fravær af fordomme og fordømmelser, et udtryk af barmhjertighed, som vi aldrig havde mødt hos andre. Ikke blot det, vi følte også, at det ikke var nok, at Jesus så på os på afstand, men at han ønskede at være sammen med os, at han ønskede at dele sit liv med os. Glæden ved denne oplevelse vakte i os en hast til at tage imod ham, en trang til at være sammen med ham og lære ham bedre at kende. Elisabeth og Zakarias bød Maria og Jesus velkommen! Lad os lære af disse to ældre mennesker, hvad gæstfrihed betyder! Spørg jeres forældre og bedsteforældre og også de ældre medlemmer af jeres samfund, hvad det betyder for dem at være gæstfrie over for Gud og andre. Det vil gøre jer godt at lytte til erfaringerne fra dem, der har gået forud for jer.

Kære unge mennesker, det er på tide, at vi igen hurtigt tager af sted mod konkrete møder, mod en ægte modtagelse af dem, der er anderledes end os, som det skete mellem den unge Maria og den ældre Elisabeth. Kun på denne måde kan vi overvinde afstandene - mellem generationer, mellem sociale klasser, mellem etniske grupper og alle slags kategorier - og endda krige. Unge mennesker er altid håbet om en ny enhed for en splittet og opdelt menneskehed. Men kun hvis de har en hukommelse, kun hvis de lytter til de ældres dramaer og drømme. "Det er ikke tilfældigt, at krigen er vendt tilbage til Europa på et tidspunkt, hvor den generation, der oplevede den i sidste århundrede, er ved at forsvinde" (Budskab til den anden Verdens bedsteforældre- og ældredag). Der er behov for en alliance mellem unge og gamle for ikke at glemme historiens erfaringer og for at overvinde denne tids polariseringer og ekstremismer.

I sit brev til Efeserne forkyndte Paulus: "Nu, da I er i Kristus Jesus, er I, som engang var langt borte, ved Kristi blod kommet nær. For han er vor fred. Han gjorde de to parter til ét, og med sin legemlige død nedrev han den mur af fjendskab, som skilte os." (2,13-14). Jesus er Guds svar på de udfordringer, som menneskeheden står over for til alle tider. Og dette svar bærer Maria i sig, da hun går hen for at møde Elisabeth. Marias største gave til sin ældre slægtning er at bringe Jesus til hende. Selvfølgelig er konkret hjælp også uvurderlig. Men intet kunne have fyldt Zakarias' hus med så stor glæde og mening som tilstedeværelsen af Jesus i Jomfru Maria, som var blevet den levende Guds tabernakel. I dette bjergområde udtaler Jesus ved sin blotte tilste-

deværelse, uden at sige et ord, sin første "bjergprædiken": han proklamerer i stilhed velsignelsen af de små og ydmyge, som overlader sig til Guds barmhjertighed.

Mit budskab til jer unge mennesker, det store budskab, som kirken er bærer af, er Jesus! Ja, ham selv, hans uendelige kærlighed til hver enkelt af os, hans frelse og det nye liv, som han har givet os. Og Maria er et forbillede for, hvordan vi kan tage imod denne enorme gave i vores liv og formidle den til andre, så vi på vores side bliver bærere af Kristus, bærere af hans medfølelse kærlighed, af hans generøse tjeneste for den lidende menneskehed.

Alle sammen i Lissabon!

Maria var en pige som mange af jer. Hun var en af os. Biskop Tonino Bello skrev om hende: "Hellige Maria, [...] vi ved godt, at du er bestemt til at sejle på det åbne hav. Men når vi tvinger dig til at sejle nær kysten, er det ikke fordi vi ønsker at reducere dig til vores egen lille kysttransporter. Det er for at vi, når vi ser dig så tæt på vores modløsheds kyster, kan få bevidstheden om, at vi også er kaldet til ligesom dig at vove os ud på frihedens oceaner" (*Maria donna dei nostri giorni*, San Paolo, Cinisello Balsamo 2012, s. 12-13).

Som jeg mindede om i det første budskab i denne trilogi, tog mange unge mennesker - herunder mange missionærer - fra Portugal i det 15. og 16. århundrede af sted mod ukendte verdener, også for at dele deres erfaringer med Jesus med andre folk og nationer (jf. budskabet til WYD 2020). Og til dette land ønskede Maria i begyndelsen af det 20. århundrede at aflægge et særligt besøg, da hun fra Fatima sendte alle generationer det stærke og fantastiske budskab om Guds kærlighed, der kalder til omvendelse og til sand frihed. Til hver enkelt af jer gentager jeg min varme invitation til at deltage i den store interkontinentale pilgrimsrejse for unge mennesker, som vil kulminere med WYD i Lissabon i august næste år, og jeg minder jer om, at vi den 20. november næste år, Krist Konges Højtid, vil fejre World Youth Day i lokalkirkerne i hele verden. I den forbindelse kan det nylige dokument fra Dikasteriet for lægfolk, familie og liv - *Pastorale retningslinjer for fejringen af World Youth Day i lokalkirkerne* - være til stor hjælp for alle dem, der arbejder med ungdomsarbejde.

Kære unge mennesker, jeg drømmer om, at I ved WYD igen vil opleve glæden ved at møde Gud og jeres brødre og søstre. Efter lange perioder med afstand og isolation vil vi i Lissabon - med Guds hjælp - sammen genopdage glæden ved den broderlige omfavelse mellem folkeslag og generationer, omfavnelsen af forsoning og fred, omfavnelsen af et nyt missionsbroderskab! Måtte Helligånden i jeres hjerter vække lysten til at rejse sig og glæden ved at gå alle sammen, i synodal stil, og opgive de falske grænser. Tiden til at rejse sig er nu! Lad os rejse os hastigt! Og lad os ligesom Maria bære Jesus i os for at formidle ham til alle! I denne smukke tid i jeres liv, gå fremad, udsæt ikke det, som Ånden kan udrette i jer! Fra mit hjerte velsigner jeg jeres drømme og jeres skridt.

Rom, Laterankirken, 15. august 2022, højtiden for Jomfru Marias Himmelfart

Frans